

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989*, inițiată de un grup de 11 parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale PRM (Bp. 681/2006).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea *Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, astfel încât imobilele prevăzute la lit. a) din Anexa 2 ce intră sub incidența art. 16 din Legea nr. 10/2001, precum și parcurile publice, să nu se mai restituie în natură, iar foștilor proprietari să li se acorde măsuri reparatorii prin echivalent.

II. Propuneri și observații

1. Principalul act normativ cu caracter reparator, având ca obiect restituirea în natură prin echivalent a proprietăților (terenuri și/sau construcții) preluate abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, este Legea nr. 10/2001, rezultat al consultărilor avute în plan extern de România, consultări necesare pregătirii unei legislații adecvate aplicării în plan intern a cerințelor Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Acestei legi i-au fost aduse importante modificări și completări prin Titlul I din *Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*.

Astfel, urmare a noilor modificări legislative, vor fi restituite în natură toate imobilele deținute în prezent de către stat sau de alte autorități ale administrației publice centrale sau locale, inclusiv acelea care până la data de 25 iulie 2005 – data intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005, erau exceptate de la restituirea în natură. Este vorba despre imobile ocupate de instituții publice, sedii ale partidelor politice, sedii ale ambasadelor, unități sanitare, instituții de învățământ din sistemul de stat, instituții culturale, etc. Așadar, putem afirma că cele mai importante modificări au fost aduse fostului art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată.

Potrivit art. 16 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, înaintea modificărilor și completărilor aduse acestui text legal prin Titlul I din Legea nr. 247/2005, *ministerele de resort, precum și celelalte instituții publice interesate urmau să propună, iar Guvernul să stabilească, prin hotărâre, imobilele care nu vor fi retrocedate în natură și pentru care urmau a fi acordate măsuri reparatorii în echivalent. Prin urmare, decizia de oportunitate privind păstrarea sau nu a unui imobil revendicat potrivit Legii nr. 10/2001 revenea, într-o primă etapă, autorității/instituției publice, abilitată cu întocmirea listei prevăzută de lege și, în ultimă instanță, Guvernului.*

Cât privește categoria imobilelor circumscrise exceptărilor de la restituirea în natură, acestea erau enunțate în primul alineat al textului legal invocat. Era vorba despre imobile ocupate de unități bugetare din învățământ, din sănătate, așezăminte social-culturale sau de instituții publice, sedii ale partidelor politice legal înregistrate, de misiuni diplomatice, oficii consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România, precum și de personalul cu rang diplomatic al acestora, necesare în vederea continuării activităților de interes public, social-cultural sau obștesc.

Urmare a modificărilor aduse acestui text legal prin Titlul I din Legea nr. 247/2005, în situația imobilelor ocupate de unități și instituții de învățământ din sistemul de stat, unități sanitare și de asistență medico-sociale din sistemul public, instituții publice, instituții culturale, necesare și afectate exclusiv și nemijlocit activităților de interes public, de învățământ, sănătate, ori social-culturale, foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora, li se restituie imobilul în proprietate cu obligația de a-i menține afectarea pe o perioadă determinată.

Perioada de menținere a afectării de utilitate publică este de până la 3 ani, pentru imobilele ocupate de instituții publice și culturale (teatre, opere, biblioteci, muzee) și de până la 5 ani de la data emiterii deciziei sau a dispoziției de restituire, pentru imobilele ocupate de unități și instituții de învățământ din sistemul de stat, unități sanitare și de asistență medico-sociale din sistemul public.

Potrivit alin. (3) al art. 16 din Legea nr. 10/2001, proprietarii vor intra în posesia bunurilor imobile restituite după parcurgerea procedurii administrative în termen de cel mult 5 ani de la redobândirea dreptului de proprietate (de la data

deciziei/dispoziției de restituire în natură). În acest interval plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv va reveni deținătorilor.

Menționăm că, potrivit modificărilor aduse Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal prin prevederile Titlului VII din Legea nr. 247/2005, pe perioada în care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public, acesta va fi scutit de plata impozitului pe clădirea și terenul aferent.

Observăm că modificările aduse acestui text legal față de reglementarea acestui articol anterior intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005 arată intenția legiuitorului de a înlătura toate impedimentele artificiale care nu permiteau restituirea în natură a imobilelor existente ce intră sub incidența prevederilor acestui act normativ.

Astfel, dacă anterior intrării în vigoare a acestui act normativ afectarea de utilitate publică a imobilelor notificate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, putea înlătura de la aplicare principiul prevalenței restituirii în natură a imobilelor pentru care s-au depus notificări, ulterior momentului intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005, excepția imposibilității restituirii în natură pe considerentul afectării de interes public este înlăturată.

Însă, potrivit noilor reglementări, restituirea în natură a imobilelor se va face sub condiția menținerii afectării de utilitate publică pe o perioadă determinată. În acest sens, legiuitorul, având în vedere specificul activităților desfășurate în aceste imobile, a considerat oportun introducerea unor termene de grație – 3 și 5 ani, în cadrul cărora afectarea de utilitate publică se menține.

Este de remarcat faptul că modificările aduse art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, nu restrâng numai domeniile de activitate cărora le sunt aplicabile prevederile acestui articol – imobilele ocupate de sedii ale partidelor politice legal înregistrate, de misiuni diplomatice, oficii consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România, precum și de personalul cu rang diplomatic al acestora, nemaiaflându-se sub incidența acestuia – ci delimitează și imobilele ce ar putea intra sub incidența acestui text legal în funcție de destinația acestora dată de specificul activității ce se desfășoară în astfel de imobile. Delimitarea strictă atât a domeniilor de activitate, cât și a destinației imobilelor în funcție de specificul activității reiese din anexa nr. 2 lit. a) din Legea nr. 10/2001.

2. Referitor la prevederile inițiativei legislative, reamintim că obiectul de reglementare al Legii nr. 10/2001 constă în restituirea imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, deci pentru care foștii proprietari au fost lipsiți de folosință o îndelungată perioadă de timp.

Pentru a nu aduce atingere activităților desfășurate în imobilele ce urmează a fi restituite foștilor a fost adoptată soluția menținerii afectării pe o perioadă rezonabilă, necesară deținătorilor imobilelor restituite, dar care, în același timp, să nu vatăme proprietarul în exercițiul dreptului său de proprietate recunoscut după urmarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 10/2001.

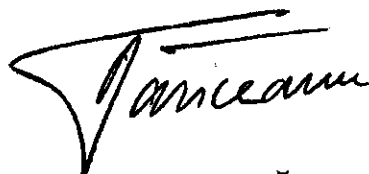
Apreciem, că prevederile acestei inițiative legislative reprezintă o abatere de la textul constituțional care consacră principiul garantării proprietății private.

Totodată, apreciem că după lipsa îndelungată de folosință a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada comunistă și după mai bine de 5 ani de la data intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001, problema asigurării spațiilor necesare desfășurării activităților instituțiilor publice și culturale, a unităților de învățământ sau din sănătate din sistemul public nu mai poate fi tratată după scurgerea termenului legal de menținere a afectățiunii speciale, decât ca o obligație a statului.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului